

USNESENÍ

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Pekárkovou v hlavním líčení konaném dne 2. října 2020 v trestní věci

obžalovaného: **xx**, nar. **xx**,
trvale bytem **xx**, Písek

stíhaného pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

takto:

Podle § 222 odst. 2 trestního řádu **se trestní věc obžalovaného xx**, nar. **xx**, pro skutek spočívající v tom, že dne 9. 6. 2018 v době od 17:00 hodin do 17:02 hodin v Písku, v ulici **xx**, poblíž domu č. p. **xx** poté, kdy **xx**, nar. **xx**, při předávání své nezletilé dcery **xx** vyhrožoval zabitím její matce **xx**, nar. **xx**, obžalovanému a jeho **xxxx**, nar. **xx** a když **xxx** učinil pohyb loktem pravé ruky směrem k obličejí obžalovaného, obžalovaný se tomuto ataku uhynul a chytil **xxx** za jeho pravou paži, nato se **xx** snažil ze sevření uvolnit rotací svého těla, přitom oba dva ztratili rovnováhu a spadli na zatravněnou zem, kde obžalovaný **xxx** znehybnil svým tělem a v této neměnné pozici zůstal až do příjezdu Policie ČR, v důsledku tohoto jejich pádu utrpěl **xx** podvrtnutí krční páteře, zhmoždění levého kolenního kloubu s natažením zadního postranního vazy, zhmoždění a podvrtnutí levého loketního kloubu, zhmoždění dolního rtu s otokem a zlomeninu 3. žebra vpravo, kdy se jedná z medicínského hlediska o lehká poranění, která mu byla ošetřena v Nemocnici Písek, a. s., přičemž tato zranění mu nebyla způsobena úmyslným jednáním obžalovaného,

postupuje Městskému úřadu v Písku,

nebot' uvedený skutek není trestným činem, avšak mohl by být posouzen jako přešupek.

Odůvodnění:

1. Obžalobou podanou k Okresnímu soudu v Písku dne 13. 9. 2019 kladla státní zástupkyně obžalovanému **xx** za vinu spáchání přečinu nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že *dne 9. 6. 2018 v době od 16:45 hod. do 17:02 hodin v Písku, nejprve v ulici xxxxxxxxxxxxxxxx, úmyslně poté, kdy odmítal předat svou nezletilou dceru xxxxx v místě jejího bydliště xxxxxxxx, nar. xx, který byl pověřen převzetím nezletilé její matkou xx, xx který šel za odcházejícím xx a xx cestou vyhrožoval, že „jej zabije, že je z armády, že má výcvik a musí chránit svou dceru“, a poté, kdy se na místo dostavila matka nezletilé xx se svým přítelem xx, xx poblíž domu č. p. xx v ulici xx následně slovně vyhrožoval xxx, nar. xxxxxx, xxx, nar. xxxxx a xxx, nar. xxx, kdy vykřikoval, že „je to jeho dítě, že dítě nepředá, že jí musí chránit před nacisty a fašisty, že je všechny zabije, že je voják, že ví jak na to“ a tyto výhrůžky*

neustále opakoval, kdy tímto jednáním vzbudil u xx, xxx a xxx důvodnou obavu o jejich život a zdraví, neboť jim bylo známo, že xxxxx nosí u sebe nůž a prošel vojenským výcvikem.

2. Obžalovaného xxx vinila státní zástupkyně ze spáchání přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, který měl spáchat tím, že dne 9. 6. 2018 v době od 17:00 hodin do 17:02 hodin v Písku, xxxxx poté, když xxx, nar. xxx, trvale bytem xxxxxxxx, při předávání své nezletilé dcery její matce xx, nar. xxxxx, xx, nar. xxx a jeho synovi xx, nar. xxxxx, vyhrožoval zabitím a když se rozmáchl proti xx loktem směrem k jeho obličejí, xxx, nar. xxx, úmyslně fyzicky napadl xxxxxx, nar. xxx, kdy jej zachytil za popruh batohu, který měl xxxxx na zádech, tím mu znehybnil levou ruku, strhl jej na zem, zrotoval mu ruku za záda a následně přikleknul na jeho záda a znehybnil jej až do příjezdu hlídky Policie ČR, kdy tímto jednáním xxx způsobil xxx zranění, která si vyžádala lékařské ošetření s hospitalizací v Nemocnice Písek, a. s., v době od 9. 6. 2018 do 12. 6. 2018 a následně léčení trvajícím dosud, a způsobil mu tak zranění podvrtnutí krční páteře, suspektní otřes mozku, zhmotnění levého kolenního kloubu s natažením zadního postranního vazvu, zhmotnění a podvrtnutí levého loketního kloubu s následnými neurologickými potížemi, zhmotnění dolního rtu s otokem, kdy takováto zranění jsou ze soudně lékařského hlediska považována za zranění ve smyslu ublížení na zdraví s obvyklou dobou léčení a v rozsahu 3-4 týdnů.
3. Ve věci se ve dnech 5. 6., 26. 6., 3. 8., 25. 9. a 2. 10. 2020 konalo hlavní líčení, v rámci něhož byli slyšeni obžalovaní xx a xx, svědci xxx, xxxx, xxx, xxx, xxx a soudní znalci xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx. V souladu s ustanovením § 213 odst. 1, 2 trestního řádu byly provedeny listinné důkazy, z nichž ty nejpodstatnější jsou podrobně konstatovány níže. Po jejich komplexním zhodnocení s přihlédnutím k zásadě subsidiarity trestní represe, tak jak je vymezena v ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku, dospěl soud k tomu, že z hlediska společenské škodlivosti dosáhlo posuzované jednání obou dvou obžalovaných takové intenzity, že u nich postačí uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, konkrétně podle zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích.
4. Obžalovaný xxx v hlavním líčení vypověděl, že dne 9. 6. 2018 chtěl předat svou nezletilou dceru xxx její matce xxx, tak jak mu ukládá rozhodnutí Okresního soudu v Písku. K domu se dostavil asi o 10 – 15 minut dříve. Otevřel mu neznámý muž. Až později se v nemocnici dozvěděl, že se jednalo o xxx. Ten mu řekl, že xx není doma. Na to mu tedy obžalovaný sdělil, že na ni s dcerou počkají přes ulici. V tu chvíli xxx vyšel ven, začal být agresivní, česky něco na xxu křičel. Následoval je přes ulici, místo toho aby zůstal doma. Po cestě kolem obžalovaného něco prolétlo a přistálo po jeho levé ruce. Na policii vypověděl, že to byl kámen, který musel hodit xxx, neboť nikdo jiný na ulici nebyl. Před soudem uvedl, že neviděl, zda to byl kámen a co konkrétně to bylo. Držel svou dceru za ruku. xxx se jí snažil chytit a rozdělit je. xx se ho bála. Plakala. V tu chvíli se obžalovaný rozhodl místo opustit a přivolat první pomoc, aby se vyhnul konfliktu. Byl opatrný, aby neporušil soudní rozhodnutí tím, že by dítě předal někomu jinému než matce. Když mu bylo tísňovou linkou sděleno, že už je policie na cestě, tak opodál v ulici zastavil, vyfotil si xxx, který od něj byl asi 60 metrů, a upozornil ho na to, že policie přijíždí. To byla jejich poslední vzájemná konfrontace. Pokud dříve uvedl, že ho xxx napadl, nemyslel tím fyzický útok, ale to, jak ho pronásledoval. V USA je i takové obtěžování chápáno jako útok nebo napadení. Obžalovaný xxx nijak nevyhrožoval. Před soudem si nedokázal vzpomenout na to, co konkrétně říkal do telefonu operátorovi tísňové linky. Snažil se používat co nejjednodušší slova, aby mu rozuměl a pochopil vážnost situace. Důvod, proč uvedl, že je voják a že se bude bránit, byl ten, aby na místo rychle přijela policie. Nechtěl nikomu ublížit.
5. Když přijeli xxx s xx do ulice, tak ani jeden z nich se obžalovaného nebál, což vyplynulo z toho, jak k němu agresivně šli, přestože na ně mával a upozorňoval je na to, ať počkají, že volal policii o pomoc. Což mohli oba vidět, když podle něj policie dorazila na místo ještě před nimi. Jak se k němu xxxxx rychle přibližovali, on ustupoval dozadu. Policisté seděli v autě a měli otevřené dveře. xxx česky řekl, že je to jeho policie. xxx přistoupila k obžalovanému z jeho pravé strany. V tu chvíli byla pozice xxx za obžalovaným po jeho pravé straně. Obžalovaný byl tedy mezi xxx a policií. V momentě, kdy obžalovaný předával dceru matce a zvedal se z předklonu, tak ho xx

udeřil pravou pěstí do spodní části zad. Obžalovaný xxx se narovnal. Tašky, které měl na rameni, spadly. Snažil se otočit a xxxx odstrčit pryč, ten ho však chytl za levé rameno. Poté se stalo všechno velmi rychle. Dostali se přes chodník, kde byla nějaká rekonstrukce. Kolem bylo hodně kamenů a drti. Obžalovaný xxx skončil na zemi v nějaké menší díře. xxx na něm nějak byl. Nemohl ho ze sebe dostat. Obžalovaný xxx ležel na zemi stočený. xxx ho držel kolenem na pravém žebro, které se pravděpodobně tehdy zlomilo. Dále mu kroutil zápěstím levé ruky. Pravou rukou ho držel pod krkem a škrtil. Obžalovaný se bál, že ho zabije. Měl pocit, že ztratí vědomí. Ve chvíli, kdy přišla policie, ho xxx pustil. Obžalovaný nemohl hýbat rukou, měl problém postavit se na levou nohu, padal, nemohl dýchat, proto požádal policisty o lékařskou pomoc. Ukazoval jim, co ho bolí. Upozornil je na to, že z xxx je cítit alkohol. Poté nastoupil do policejního vozu s tím, že ho odvezou do nemocnice, namísto toho ho však vezli k výslechu. Po cestě telefonoval se svým advokátem xxxxxxxxxx, protože však měl problémy s dechem, předal hovor policistce. Na schodech policejní stanice zkolaboval. Ztratil vědomí. Zřejmě proto, že měl otřes mozku. Bolelo ho žebro. Měl velké bolesti. Vzbudil se až v nemocnici, kde ho ošetřili. Co konkrétního sdělil lékařům k okolnostem napadení a vzniku jeho poranění si nepamatuje z důvodu otřesu mozku a ztráty vědomí. V nemocnici se bál o svůj život, proto požádal policisty, aby ho hlídali.

6. K charakteru způsobených zranění uvedl, že utrpěl podvrtnutí krční páteře, suspektní otřes mozku, vybočení levého kolenního kloubu, podvrtnutí levého loketního kloubu a zhmoždění dolního rtu. Stále se léčí. Koleno i žebro už má zahojené. Problémy má s krkem a rukou. Dodal, že je levák. Nemůže se obléknout. Není schopen vykonávat práci, kterou dříve zastával v nemocnici. Má problémy se spaním. Bere léky na spaní, na migrénu, úzkost a deprese. Popřel, že by měl někdy v minulosti zraněné a operované koleno.
7. Obžalovaný xxxx vyloučil, že by se snažil xxx udeřit, že by jemu, jeho synovi xxx nebo xx vyhrožoval či že by používal výrazy jako fašisté, nacisté apod. Neříkal nic o tom, že je z armády, že je voják, sniper a že má výcvik. Žádný nůž, nic takového u sebe neměl. Nemohli z něj mít žádné obavy, když po výše popsaném incidentu nechali xxx doma a odjeli na večeri do Prahy.
8. Trestní oznámení na zasahující policisty adresované Nejvyššímu státnímu zastupitelství a GIBS podal proto, že na místě činu zůstali v autě a dívali se, jak ho xxxx napadá. Poté mu odmítli poskytnout lékařskou pomoc, když ho namísto do nemocnice odvezli k výslechu na stanici. Dodal, že v uvedeném trestním oznámení je spousta chyb, neboť ho psal advokát, který mu byl ustanoven ex offo – zadarmo a jelikož obžalovaný nemluví česky, nemohl správnost tohoto dokumentu zkontrolovat. V souvislosti s tím poukázal na to, že mu nebyl poskytnut tlumočnick. Takto nastala chyba v tlumočení například v té části, kde je uvedeno, že ho měl xxx nejméně dvakrát udeřit pěstí do obličeje. V souvislosti s tímto tvrzením byl obviněn z trestného činu křivé obvinění. Tuto trestní věc projednává Okresní soud v Břeclavi, která bude podle něj odložena, když i zde došlo k pochybení spočívajícím v tom, že mu nebyl řádně ustanoven tlumočnick.
9. Ke své osobě obžalovaný xxx uvedl, že v armádě byl před 30 lety, někdy v roce 1987. Nejprve pracoval jako úředník na pozici právní pomoci. Byl vyslán asi na 100 dní na „operaci pouštní bouře,“ kde měl na starosti zemřelé. Důchod od armády pobírá proto, že kvůli střelbám a hluku kolem mu byl poškozen sluch. Později působil v soukromé nemocnici. Není držitelem žádné zbraně. Nikdy nikomu nevyhrožoval. Neměl problémy s policií, kromě pokuty za rychlou jízdu. xxxxxxxxxx věděla pouze to, že kdysi působil v armádě. V současné době váží kolem 80 kg. Momentálně je nezaměstnaný. Armáda mu vyplácí přibližně 36 000 Kč měsíčně.
10. Ke vzájemným vztahům sdělil, že při každém setkání s xxxxxxxxxx byl přítomen i xxxxxxxxxx, který se ho snažil vyprovokovat k nějaké negativní reakci. Oba dva se snažili obžalovanému ublížit, hlavně psychicky a finančně. Vznegli proti němu několik falešných obvinění. Na jeho syna podali trestní oznámení s tím, že měl znásilnit xxx. Úpravou styku s nezletilou se zabýval Okresní soud v Písku, orgán sociálněprávní ochrany dětí i odborné centrum Arkáda v Písku. Vždy vrátil svou

dceru matce včas. Nikdy neměl úmysl dítě matce nepředat, a to ani v den projednávaného incidentu. Na návštěvě u xxx pouzdro s nožem neměl. Jednalo se o peněženku s řetízkem. xxx se ho nebála, když po něm později po daném incidentu požadovala, aby mohla společně s dcerou pobývat v jejich domě, který je součástí jejich společného jmění. Ostatní majetek byl mezi nimi vypořádán. V minulosti podal oznámení o spáchání přestupku na svého tchána xxxxx.

11. Obžalovaný xxxx jak v přípravném řízení, tak v hlavním líčení před soudem vypověděl, že se necítí být ve věci vinen. Průběh celého konfliktu byl podle něj velmi rychlý a zapříčiněný xxx. Vše se začalo odehrávat od okamžiku, kdy byl na cestě do Prahy se svou manželkou xxxxa jejich známou xxx. Jeho syn xxx je telefonicky upozornil na to, že xxx mu nechce předat nezletilou xxxxxxxxxxxx, že s ní někam odchází s tím, že počká na xxx. S ohledem na to se obžalovaný s manželkou vrátili zpět domů, aby dceru převzali a nedošlo k žádnému konfliktu. Obžalovaný po telefonu požádal svého syna, ať dává pozor, kam xxxx s dcerou odchází, aby ho nemuseli hledat. Když přijeli na místo, xxxx seděl na chodníku opodál (cca 30 – 40 m) a ukázal jim, kde se xxxx s dcerou nachází. Obžalovaný vystoupil s manželkou z auta a šli za nimi. xxxx zůstala sedět ve voze. xxxx pobíhal s malou v náručí a choval se tak, že ji předat nechce. Na xxx něco pokřikoval. Obžalovaný si vydedukoval, že říká, že ho zabije. Přitom mával s telefonem a vykřikoval, že už přivolal policii. První k němu přistoupila manželka. Hovořila na něj anglicky. Požadovala po něm, aby předal dceru, kterou sundal z náruče. V momentě, kdy ji xx přebírala, přistoupil k nim obžalovaný s tím, že vezme její batoh, který držel xxxx. Ten se však během zvedání z pokleku, s batohem zavěšeným na levé ruce, zničehonic rychle otočil a pokusil se obžalovaného udeřit loktem pravé ruky do hlavy. Obžalovaný na to stihl zareagovat tak, že udělal úhybný manévř, při němž chytil xxxx za ruku, kterou držel trák batohu a druhou rukou ho držel za pravou ruku. Při rotaci ztratili oba rovnováhu, xxx přepadl a oba dva strhl přes chodník na rovnou zatravněnou zem. Obžalovaný na něj nedopadl celou vahou svého těla. Až když ležel xxx na zemi, tak ho přikleknutím znehybnil. V této poloze ho držel až do okamžiku, než přijela policie. Ničím ho neškrtil. Do té doby sebou xxx škubal, kopal, na obžalovaného plival a pokřikoval, že je všechny zlikviduje a něco o fašistech. Spouště jeho anglických výrazů obžalovaný nerozuměl. Pochopil slova jako „kill you/ kill someone/ kill your family, your son.“ xxxx se do fyzického konfliktu nijak nezapojoval. xxxxx potyčku neviděla, neboť ihned odešla s dcerou domů. Jakmile přijela policejní hlídka, tak obžalovaný xxxxx pustil. Ten se bez jakýchkoliv problémů postavil. Nemotal se. Pobíhal sem tam. Nestěžoval si na bolest nohy. Pouze mu tekla krev z úst. To bylo jediné jeho viditelné zranění. Ani na chvíli nebyl v bezvědomí. Agresivně něco vykřikoval, byl vzteklý a požadoval, aby policisté obžalovaného zatkli. Příslušníci policie, z nichž ani jednoho obžalovaný neznal, poslali obžalovaného i xxx domů s tím, že je vyslechnou poté, až se situace uklidní. K výhrůžkám a nadávkám pronášeným ze strany xxxx obžalovaný uvedl, že anglicky moc dobře nerozumí, nicméně některé z těch výrazů měly mezinárodní charakter. Obžalovaný na to nebral žádný zřetel. xxxxx během incidentu žádnou zbraň neviděl. Situaci vyhodnotil tak, že xxxxx na něj fyzicky zaútočil, a proto bylo nutné ho zpacifikovat. Vyloučil, že by měl v úmyslu xxxx napadnout nebo mu nějak ublížit. Během incidentu utrpěl drobná poranění jako pohmoždění ruky a škrábance na končetinách. Lékařské ošetření nevyhledal. Ke své osobě uvedl, že měří 187 cm, váží 110 – 115 kg.
12. Obžalovaný popsal průběh jedné návštěvy, během které se choval xxxx rozrušeně a v jednu chvíli dával najevo, že byl ve válce v Íráku, že má bojový výcvik a ví, jak zabíjet lidi. Obžalovaný tomu nepřikládal žádnou důležitost. xxxx mu tehdy ukázal, že má za opaskem pouzdro na nůž, nicméně samotný nůž ani jinou zbraň obžalovaný neviděl. xxxx tehdy na nikoho neútočil. Jeho gesta nebral obžalovaný v té době nijak vážně. xxxx jako válečný veterán pobírá rentu z důvodu válečného posttraumatického syndromu. Všechny tyto skutečnosti ve spojitosti s informacemi, které měl obžalovaný o dřívějším chování xxxx k jeho bývalé manželce xxxxx, si dal obžalovaný během shora popsaného incidentu do souvislostí a v tu chvíli z něj začal mít důvodnou obavu. Proto po příjezdu na místo činu šel za xxxxx, která se snažila od rozrušeného xxxxx převzít

dceru. Vzhledem k tomu, že xxx byl rozrušený a všem kolem vyhrožoval, chtěl jí obžalovaný jako své partnerce pomoci.

13. K vzájemným vztahům obžalovaný dodal, že neměl jediný důvod chovat se k xxx nepřátelsky. Snažil se s ním společně s jeho manželkou xxxx vycházet, a to především kvůli jejich společné dceři, nezletilé xxxx, kterou obžalovaný několikrát bez problémů xxxx předával i ji od něj přebíral. xxxx se s nezletilou stýkal nepravdělně. Vyhrožoval, že ji odveze do USA. Disponoval jejím pasem, který odmítal matce vydat. Proto bylo soudem rozhodováno o zákazu vycestování a úpravě styku mezi rodiči. Obžalovaného syna, xxxx, znal xxxx minimálně z fotografií a facebooku. V den incidentu xxxx neupozornila xxx na to, že to bude právě xxx, kdo od něj nezletilou převezme.
14. xxx v rámci své svědecké výpovědi před soudem uvedl, že byl v onen den pověřen svou nevlastní matkou xxxx, aby převzal její dceru xxx od jejího otce, obžalovaného xxxx. Ten s ní přišel o něco dříve. xxxx vykoukla za rohem a chtěla jít dovnitř do domu. Obžalovaný ji však chytil, a když od svědka zjistil, že xxxx není doma a že jí přebere on, zvedl ji xxx do náruče a začal s ní odcházet od domu. Svědek na něj mluvil česky, xx anglicky. Rozuměli si. Svědek anglicky rozumí, ale neumí mluvit. xxx nebrečela. Byla zmatená. Říkala česky svému otci, že to je xx. Svědek popřel, že by na ni křičel, tahal za ruku či se by se jí snažil od xxxx oddělit. Zavolaal svému otci xxxx, že předání neproběhlo. Otec mu na to sdělil, že se s xxx vrátí z výletu zpět a ať následuje xxxxx, aby věděli, kde se s malou nachází. Šel tedy za nimi s určitým rozestupem. Slyšel, jak xxxx volá anglicky policii. Když si ho xxxx všiml, začal na něj vykřikovat, ať za ním nechodí, že se bojí o svou dceru a že mu ublíží. V angličtině mu říkal, že ho zabije („I kill you“). Byl podrážděný. Svědek si od něj držel větší odstup, aby ho měl na dohled, neboť se bál o xxx. Z vyprávění věděl o jeho výhrůžkách o tom, že s dcerou odjede do zahraničí. Vyloučil, že by xxxx provokoval či že by ho slovně nebo fyzicky ohrožoval. Žádný kámen po něm nehodil. Neměl zájem ublížit své nevlastní sestře. xxx byl rozrušený z toho, že jde svědek za ním. Svědek ho nedoháněl, nekřičel na něj, nesnažil se mu dceru vzít. Chtěl pouze vědět, kde se s ní bude, aby to mohl říct její matce. Dokonce si na chvíli sedl na chodník, aby xxxx viděl, že nic nedělá. Po 10 – 15 minutách dorazil na místo xxx s xxxx, která šla jako první převzít si xx. xx mluvila na xxxx, který byl neklidný, proto svědek zůstal stát opodál a vůbec k němu nešel. V momentě předání se xxxx ohnal loktem proti xxxx, který jeho ruku chytil a a svalili se oba na zem do trávy u chodníku. Žádné násilí neprobíhalo. xxxx držel xxxx na zemi, aby se nemohl hýbat a aby ho znovu nenapadl. Rozhodně xxxx neškrtil, ani ho v průběhu incidentu neudeřil do zad. Ani svědek xxxx fyzicky nenapadl. Když byl xxxx znehybněný na zemi, vykřikoval něco o fašistech a armádě a že je zabije. V průběhu fyzického konfliktu vědomí neztratil. Následně přijela na místo policejní hlídka. Příslušníci ihned s auta vystoupili. S jejich souhlasem xxxxx pustil. Ten se rychle zvedl ze země sám. Nikomu nic nebylo. Žádný z nich neměl zranění. xxxx nepožadoval lékařskou pomoc. Nekulhala. Mával rukama. K policejnímu vozu došel s batohem bez pomoci. Chtěl, aby policisté xxxx zatklí. Mluvil rychle anglicky. Svědek mu nerozuměl.
15. Ke vzájemným vztahům xxx uvedl, že xxx je jako jeho sestra. Má s ní úžasný vztah jako s ostatními jeho sourozenci, které od mala hlídá a stará se o ně. xxx zná z vyprávění od xxx. Od ní s otcem věděli, že byl v armádě, že měl doma hodně zbraní a že střílí. Co přesně v armádě dělal, to nevěděli. V úvodu výpovědi svědek řekl, že si nepamatuje, zda se s xx někdy dříve viděl. Posléze tvrdil, že s ním potkal na návštěvě na počátku vztahu jeho otce s xxxx. V tu dobu měl svědek povědomí, že má xxx zbraň, když měl za opaskem držák na nůž. Nato však vypověděl, že neví, jestli viděl nůž nebo pouzdro. Je to už dávno. V aktuálně probíhajícím trestním řízení u Okresního soudu v Břeclavi je svědek v postavení poškozeného, neboť obžalovaný xxx ho křivě obvinil z toho, že ho měl napadnout úderem pěstí.
16. xxxx v rámci své svědecké výpovědi před soudem uvedla, že v ten den měli naplánovanou večeři v Praze. Vzhledem k tomu, že obžalovaný xxxx si pro xx několikrát nepřijel, nepočítali, že se dostaví. Nakonec dorazil a dceru si vyzvedl, vše proběhlo v pořádku. Neinformovala ho o tom,

že odpoledne bude xxx přebírat někdo jiný než ona, přestože je v soudním příkaze otci uloženo, že má dítě předat matce. Předpokládala, že xxxx zná a že by neměl nastat nějaký problém, když už v minulosti přebíral místo ní dceru např. xxx, a to dokonce mimo bydliště. Po cestě do Prahy v 16:45 hod. však na telefonu z kamer před domem zjistili, že obžalovaný xxx zadržel a zabránil jí jít domů. Svědkyně z jeho jednání, postoje a mimiky vydedukovala, že se něco děje, že ji nepředá. Na záznamu nebylo vidět, že by xxx plakala či že by xxxx chytal za ruku. Okamžitě se otočili a jeli zpátky do Písku. Mezitím volal xxxxxxxxxxxx, protože nevěděli, kam xxxxxxxxxxxx půjde. Proto ho požádal, aby dával pozor, kam s ní jde. Měli důvodné podezření, že ji někam odvede. Svědkyně nevěděla, co se bude dít, vzhledem k tomu, že je xxxx podle ní nepředvídatelný. Když přijeli na místo (asi za 15 minut), schovával se xxxx za keřem. xxxx seděl na chodníku. Svědkyně vystoupila z auta a předpokládala, že jí obžalovaný dceru předá. To se však nestalo. Chytil xxx za ruku a začal na ně něco anglicky pokřikovat a rvát, že je zabije, že zabije celou jejich rodinu. O armádě nic neříkal. Gestikuloval, ať nikam nechodí. V ruce držel telefon. Svědkyně se ho snažila klidným hlasem v češtině přimět k tomu, aby dceru předal. On se však choval nepřičetně. Vzal xxx do náruče a odcházela s ní pryč. Když svědkyně zrychlila, tak se zastavil. To už k nim přicházel xxx. Svědkyně myslela jen na to, aby xxxx neublížil. Přišlo jí, že vůbec nic nevnímá. Pořád řval a tahal dceru za ruku. Když jí svědkyně chytila, najednou stál xxx před ní. Měl strach o svědkyni i o xxx, neboť xxxx se choval zvláště, byl agresivní. V jednu chvíli se otočil dozadu a náhle se svým pravým loktem ohnal do obličeje xxxxx, který se uhnul, vzal mu batoh, ruce mu dal dozadu a položil ho na zatravněnou zem. xxxx křičel, že je zabije. V ten moment už svědkyně odcházela s dcerou domů. Do té doby xxxx neztratil vědomí. xxxxxx slovně ani fyzicky nenapadl. xxxx ho neudeřil do zad, ani ho neškrtil. Incident viděla i jejich známá xxxxx, která po celou dobu seděla v autě. Když šla svědkyně nahoru do kopce, projelo kolem ní policejní auto. Policistům řekla, že jí otec nechtěl předat dítě, ale že už je všechno v pořádku. Ještě ten den odjeli na plánovanou večerí do Prahy.

17. Z výhrůzek obžalovaného xxxxx měla svědkyně strach. Uvedla, že takhle přímo jí vyhrožoval poprvé. Během jejich desetiletého vztahu jí vyprávěl, jak ubližoval svým spolužákům, jak ve válce někoho holýma rukama zabil a že dokáže schovat mrtvolu apod. Choval se nepředvídatelně. Po jejich rozchodu jí hrozil, že xxx odvede a že nedovolí, aby žila s nějakým náckem, tj. s xxx. Požadoval po ní, aby podepsala dohodu o majetku, jinak že bude válka. Neustále podával nějaká trestní oznámení a kontroly z ambasády. I svědkyně podávala trestní oznámení, a to například na syna xxxx ohledně znásilnění xxx. Věc však byla odložena. To, že z něj má strach, uváděla jak orgánu sociálněprávní ochrany dětí, tak během opatrovnického řízení před soudem, v rámci něhož podstoupil xxxx psychologické vyšetření. Psycholog ho charakterizoval jako manipulativního člověka, který si jde za svou věcí, a to i agresivně, a že péči o dítě vnímá pouze povrchně. Měla obavu, že jejich dceru odveze do USA. Probíhaly spory o vydání pasu nezletilé. Vyhrožoval i rodičům svědkyně, že už xxx nikdy neuvidí. V USA měli dům plný zbraní. Neustále u sebe nosil nůž. Zda měl i v Čechách nějakou zbraň, svědkyně neví. Žádnou neviděla, ale předpokládala, že nůž má. Tvrdil jí, že byl součástí speciálních jednotek a že měl hodně zranění z války. Jako veterán z armády pobírá důchod. Má 80% invaliditu. Byl učitel bojových sportů. V roce 2002 měl nehodu na motorce, kdy si poranil koleno, které mu bylo operováno. Nosil ortézu. Posílal jí maily, ve kterých se zmiňuje o zraněném kolenu. Neustále si stěžoval na bolesti krční páteře, hlavy a na migrény.
18. Svědkyně xxx před soudem vypověděla, že v 16:30 hod. odjela společně s xxxxx a xxxxx do Prahy. Zanedlouho zatelefonoval xxxx, že mu xxxx nechce předat xxx. Na to mu xxxx řekl, že ať za ním jde, že se vrací zpátky do Písku. Když dojeli na místo (asi po 10 minutách), seděl xxxx na obrubníku. Opodál stál xxxx s xxx vystoupili z auta a začali se přibližovat k xxxx. Ten couval dozadu s dcerou v náručí, telefonoval a něco gestikuloval. Působil, že ji předat nechce. Pak xxx položil, xxx ji vzala a v tu chvíli, když stál xxxx za jeho zády, otočil se a chtěl dát xxxx levým loktem. Neviděla, že by útok zahájil xxx tím, že by xxxx bouchl nebo později škrtil. xxxx ho

pouze zpacifikoval. Uhnul se loktu, chytil ho za ruku a položil na zem, kde ho zaklekl až do příjezdu policie. xxxxxxxxxxxxxxxx neohrožovali. xxxxx stál opodál. Svědkyně sledovala incident z vozu mírně za horizontem, tudíž vše neviděla. Po konfliktu všichni odjeli na večeri do Prahy. Nic už se neřešilo.

19. xxxx během své svědecké výpovědi před soudem uvedla, že byla v rámci hlídkové činnosti vyslána se svým kolegou xxxx na místo, kde byl problém s předáním dítěte. Když přijeli do ulice, ležel xxxx na zemi a na něm klečel xxx, který ho po jejich příjezdu ihned pustil. Paní xxs dítětem a pan xxx mladší stáli vedle nich. Policisté ihned vystoupili z auta. Ve vozidle neseděli. Preventivně přivolali městskou policii. Ani jednoho z přítomných svědkyně neznala. xxx se choval klidně, slušně, respektoval jejich pokyny. xxxx pokřikoval něco anglicky (fuck you, american sniper), gestikuloval rukama, chtěl jít směrem k panu xx. Požadoval, aby xxx zatkli. Kvůli jeho agresivnímu vystupování poslali xxxx domů s tím, že ho budou později kontaktovat. Ani u jednoho dechovou zkoušku neprováděli, když nejevili známky požití alkoholu. Obžalovaný xxxxx si na místě na nic nestěžoval, nepožadoval první pomoc, neztratil vědomí, pouze kulhal. Chtěl sepsat policejní protokol (police paper), proto ho odvezli na oddělení. Do auta nastoupil sám. Po cestě na služebnu telefonoval se svým právním zástupcem, kterému svědkyně vysvětlila, že vezou xxxx sepsání protokolu. Zajímalo ho, zda bude sepsování přítomen někdo, kdo mluví anglicky. Právní zástupce do telefonu neuváděl, že by si xxxx stěžoval na bolesti. Až na schodech před policejní budovou si začal stěžovat na bolest nohy a ruky. Ani zde vědomí neztratil. Byla mu přivolána záchranná služba, která ho odvezla do nemocnice. O výhrůžkách smrti neměla svědkyně žádnou informaci. Následující den přijela svědkyně se svým kolegou za xxxx do nemocnice, kde mu bylo předáno potvrzení o přijatém oznámení. Stěžoval si, že v něm není napsáno, že ho měl napadnout i mladší xxxx.
20. Svědek xxxx před soudem vypověděl, že se svou kolegyní xxxxxxxx přijal oznámení týkající se sporu o předání dítěte. O výhrůžkách smrti žádnou informaci neměli. Když přijeli do ulice, mával na ně neznámý mladík. Dále viděli na trávě dva muže. Jeden byl nahoře, druhý dole. Drželi se vzájemně za ruce. Policisté ihned vystoupili z vozu a šli k incidentu, aby zasáhli. Možná podávali hlášení do vysílačky. Oba muže vyzvali, aby toho nechali. První z nich – xxxx se zvedl a sdělil, že ten druhý byl agresivní, snažil se ho napadnout, takže se bránil, až skončili na zemi. xxxx spolupracoval. Poskytl své osobní a kontaktní údaje. Druhý muž – xxxx byl rozčilený. Komunikoval v angličtině. Použil výrazy jako „czech bastard, american sniper.“ Choval se agresivně. Snažil se xxxxxx stále konfrontovat. Říkal, že ho bolí noha, ale že chce sepsat protokol, neboť ho xxxx napadl. O xxxx nehovořil. Prvotně se staral o zatčení xxxx, než o své zranění. Na místě incidentu neztratil vědomí. Do služebního vozidla nastoupil dobrovolně a sám, bez jakékoliv pomoci. Svědek vyloučil, že by po něm požadovali nejprve sepsání protokolu a až poté přivolání lékaře. Podle svědka xxxx rychlou lékařskou pomoc určitě nevyžadoval. Nepřišlo mu, že by byl hodně zraněný, když se rychle zvedl ze země a ihned se snažil xxxx konfrontovat. Pouze trochu kulhal. Po cestě na oddělení měl xxxx telefon. Záchrannou službu si tedy mohl zavolat sám. Místo toho však telefonoval se svým právníkem. Na schodech před policejní budovou řekl, že má žízn a že chce lékaře. Přivolali mu tedy záchrannou službu, která ho odvezla do nemocnice na ošetření. Na místě činu policejní hlídka dechovou zkoušku neprováděla, neboť jim nepřišlo, že by tím problémem byl alkohol. Od nikoho určitě nezaznělo, že jsou něčí policie.
21. xxx. xxxx, soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví ortopedie a traumatologie, před soudem odkázal na závěry vyslovené v písemném znaleckém posudku včetně jeho doplněného znění s tím, že při jeho zpracování vycházel především z lékařských zpráv. Dále měl k dispozici záznam z vyšetřování a kamerový záznam zachycující projednávaný incident. Obžalovaný xxxx při incidentu dne 9. 6. 2018 podvrtnutí krční páteře, suspektní otřes mozku, zlomeninu 3. žebra vpravo, zhmoždění levého kolenního kloubu s natažením zevního vazy, zhmoždění či podvrtnutí levého loketního kloubu s následnými neurologickými potížemi (snížením citlivosti a mravenčením) a zhmoždění dolního rtu s otokem. Uvedená poranění jsou z medicínského

hlediska lehká. Ze soudně lékařského hlediska se jedná o ublížení na zdraví. Obvyklá doba jejich léčení je v rozsahu 2 – 4 týdnů. Poranění byla léčena konzervativně. Žádné z nich si nevyžádalo operaci. Zraněného omezovaly v obvyklém způsobu života hlavně subjektivní bolesti v postižených partiích, které ho limitovaly ve fyzickém výkonu. Toto omezení trvalo zhruba stejnou dobu jako obvyklá doba léčení. Znalec dodal, že spousta potíží byla dána subjektivními potížemi xxxx, které nelze při stanovení diagnózy oddělit od objektivních zjištění vyplývajících z klinického vyšetření.

22. Z medicínského hlediska je nejzávažnější poranění kolenního kloubu, které člověka limituje po určité době z fyzických aktivit. Z pohledu subjektivních potíží je nejzávažnější zlomenina žebra. Z hlediska medicínského se však jedná o banální záležitost, která se nijak neléčí. Nejdéle léčeným úrazem jsou neurologické potíže na levé horní končetině (předloktí a ruce), přičemž mravenčení a snížená citlivost jsou subjektivní potíže, které nelze nijak objektivizovat ani hodnotit dobu jejich trvání. Pokusem o objektivizaci neurologického poranění bylo provedení EMG vyšetření, které však neprokázalo poranění nervových struktur na levé horní končetině. K suspektnímu otřesu mozku znalec uvedl, že se jedná o záležitost vysloveně funkční. Tato diagnóza se stanovuje v případě, že dojde k jakémukoliv, i lehkému úderu na hlavu, který je současně provázen subjektivními potížemi jako bolest hlavy, zvracení, malátnost apod., aniž by byly zřejmé známky zevního poranění. Jedná se o diagnózu, která je postavená výlučně na tom, co pacient udá. Nedá se žádným vyšetřením objektivizovat. Mohou ji potvrdit pouze svědci, kteří pacienta v bezvědomí skutečně viděli. Proto znalec užil výraz suspektní neboli podezřelý. K tomu dodal, že v žádných zprávách není zaznamenáno, že by xxxxx ztrácel vědomí. Pouze to uváděl při příjmu.
23. Zhmoždění levého loketního kloubu mohlo být způsobeno nekoordinovaným pádem a dopadem na levý loket nebo manipulací levé končetiny v předloktí. Diagnózu vykloubení loketního kloubu považuje znalec za vyloučenou, neboť se jedná o velmi bolestivou afekci, kdy je člověk paralyzován tak, že po celou dobu vykloubení není schopen pro velkou bolest končetinou pohnout. xxxx dle záznamu s končetinou pohyboval, takže diagnózu luxace (vykloubení) znalec naprosto vyloučil. Stejně jako jeho tvrzení o tom, že si loket sám zakloubil. K napravení vykloubeného lokte je vždy nutné přibrat odborného asistenta a často ještě za použití anestezie. S ohledem na to se jednalo o lehčí poranění loketního kloubu jako jeho zhmoždění a podvrtnutí, ke kterému došlo při pádu na zem, kdy xxxxx dopadl na levou stranu, event. při zkroucení za předloktí. Dále znalec zdůraznil, že při tomto typu poranění se neurologické potíže neprojevují. Připustil, že pokud má pacient nějaké degenerativní chronické potíže, zejména na krční páteři, tak právě distorze krční páteře může do určité míry neurologické potíže někdy akcentovat. Ke zhmoždění dolního rtu mohlo dojít také pádem na zem.
24. K podvrtnutí levého kolenního kloubu mohlo dojít v důsledku nekoordinovaného pádu na zem, kde xxxxxx zalehl. V průběhu léčení bylo xxxx provedeno jen jedno RTG vyšetření kolenního kloubu vlevo, a to při přijetí k hospitalizaci. Na popisu RTG snímku se uvádí, že vzhledem k nespolupráci pacienta není tento snímek kvalitní, nicméně nejsou patrné žádné zásadní traumatické či patologické změny. Ze zdravotní dokumentace, tj. z RTG snímku a odebrané anamnézy, nevyplývá, že by xxx utrpěl v minulosti závažné poranění kolenního kloubu vlevo.
25. Pokud se týká podvrtnutí krční páteře, toto poranění utrpěl xxxx pravděpodobně proto, že oba dva aktéři během zápasení ztratili rovnováhu a spadli na zem, přičemž právě nekoordinovanost tohoto pohybu mohla způsobit podvrtnutí krční páteře lehkého stupně. Opět se jedná o diagnózu postavenou na tom, co udá pacient. Nedá se nijak objektivizovat, tedy zpětně prokázat na rentgenu nebo na jiném zobrazovacím zařízení. Magnetická rezonance krční páteře byla provedena zhruba až za 3 měsíce po úrazu. Z jejího popisu vyplývají degenerativní změny na krční páteři s tvorbou kostních výrůstků a zúžení páteřního kanálu. Znalec považuje prakticky za vyloučené, aby byly tyto změny v příčinné souvislosti s podvrtnutím krční páteře utrpěné při incidentu, neboť uvedené změny se vyvíjejí postupně a dlouhodobě, tj. byly přítomné už v době úrazu, v důsledku něhož se mohly zintenzivnit a způsobit subjektivní potíže neurologického

charakteru (např. bolest za krkem při otáčení hlavy či vleže). Ke zlomenině 3. žebra dochází podle znalce jednoznačně tlakem na hrudník, tj. působením zevní síly, což v daném případě vysvětluje zakleknutí nebo zalehnutí ležícího xxxx. Prostá zlomenina jednoho žebra není důvodem k omdlení. Nevyžaduje žádnou speciální léčbu. Léčení probíhá pouze klidovým režimem a respektováním bolesti při fyzické aktivitě, even. podáváním analgetik.

26. Z dostupných lékařských zpráv a záznamů dle znalce nevyplývá, že by byl xxxx škrcen. Nebyly zjištěny žádné ekuriace, hematomy, odřeniny, známky porušení kůže nebo násilí vedené na kůži. Rovněž na dolní části zad nebyly popsány žádné změny na kůži, hematomy nebo oděrky. Obžalovaný xxxx však udával bolestivost v sakrální krajině, tedy v oblasti křížobederní, což byl důvod pro použití diagnózy zhmoždění dolní části zad. Znalec připustil, že ke zhmoždění zad bez oděrek může dojít, pokud je člověk oblečený a zhmoždění je mu způsobeno rukou.
27. Soudní znalec xx xxxxxxxx., z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistika, specializace forenzní biomechanika, před soudem odkázal na závěry vyslovené v písemném vyhotovení znaleckého posudku včetně jeho doplněného znění. Zkoumáním předložených kamerových záznamů z místa činu, konkrétně ze zjevných pohybových aktivit obou obžalovaných, dospěl k tomu, že pohyb xxxx loktem byl velmi prudký, rychlý a zjevně vedený směrem k hlavě xx. Tento jeho pohyb zahájil akci, na kterou xx reflexně reagoval se zpožděním, to znamená, že nebyl na tuto aktivitu připravený. Poté mezi nimi probíhalo přetahování, kdy xxx nechtěl xxxx pustit a snažil se ho lépe chytit. V důsledku toho ztratil xxxx rovnováhu, patrně vlivem jeho zkroucené ruky za zády, kdy musel do předklonu. Následně (poloviční rychlostí chůze) dopadl čelem a částečně bokem na zatravněnou zem. Celý tento pohyb byl kontrolovaný zezadu xxxxxx, který svou vahou působil proti pádu. Na zemi přidržel xxx vahou vlastního těla. V této neměnné pozici zůstal xxxx až do příjezdu policie. Dle názoru znalce se nejednalo o ultrarychlou akci, ani náraz takové intenzity, který by způsobil otřes mozku a podvrtnutí krční páteře. Poranění měkkých tkání (levého kolenního kloubu a levého loketního kloubu) a žebra mohl xxxx během tohoto konfliktu utrpět. Na záznamu není zachyceno a z pomalých pohybů xxx nevyplývá, že by jako první chytil xxxxxx či že by ho udeřil pěstí do zad, nicméně vzhledem ke kvalitě snímků nelze dle znalce tuto skutečnost objektivně vyloučit.
28. Z protokolu o ohledání místa činu včetně náčrtku a fotografické dokumentace ze dne 9. 6. 2018 vyplývá situace na místě činu, tj. na chodníku ze zámkové dlažby v ulici xxxxxxxx – xx, které je z jedné strany obklopen zatravněnou plochou.
29. Z trestního oznámení ze dne 21. 6. 2018 ve spojení přílohami, které xxxx adresoval Nejvyššímu státnímu zastupitelství, Generální inspekci bezpečnostních sborů a Velvyslanectví USA soud zjišťuje, že těmto orgánům popsal průběh incidentu ze dne 9. 6. 2018 mezi ním a obžalovaným xxxx. Uvedl, že při předávání jeho dcery xxxx mu otevřel naštvaný muž, kterého neznal a který se snažil nezletilou chytit. xxxx se rozhodl s plačící dcerou odejít. Neznámý muž je následoval a křičel na ně. Po 50 metrech kolem nich proletěl nějaký předmět, asi kámen. Obžalovaný telefonicky oznámil na tísňovou linku, že má odevzdat dítě matce a že má strach, neboť ho pronásleduje agresivní muž. Požádal, aby na místo rychle přijela policejní hlídka, protože ten muž vypadá, že se chce prát a on bude svou dceru bránit. Za 5 – 10 minut přijel xxxx s xxx a ihned v závěsu za nimi policie. xxxx i cizí muž, kterého později ztotožnil jako xxx, proti němu velmi rychle vyrazili. Ve chvíli, kdy nezletilou matce předal, ho xxx bez varování udeřil zezadu do zad v místě ledviny. xxxx se bránil. Chtěl ho levou rukou s batohy odehnat. xxx ho však zezadu chytil pod krkem a druhou rukou mu zasazoval úder do zad. V tu chvíli se k němu přidal jeho syn xxxx, který ho udeřil nejméně dvakrát do obličeje, který mu pohmoždil. xxx ho intenzivně škrtil a snažil se ho dostat na zem. Následně ho někdo kopl ze strany do levého kolene, až oba spadli do asi metr hlubokého výkopu. xxx byl na něm a přitom mu kloubil levou ruku a kolenem lámal žebra na pravé straně. Pak se mu snažil lámat krk. Toto napadení trvalo dlouho, 4 – 5 minut. xxxx ztrácel vědomí. Náhle ho přestal škrtil a odešel. Když xxx vylezl ven, byla na místě hlídka PČR i městská policie, která však odjela. xxxx požádal PČR o zdravotní pomoc. Měl **viditelná**

34. Z opatrovnické věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 1 Nc 249/2014 soud zjišťuje, že usnesením ze dne 24. 10. 2014 č. j. 1 Nc 249/2014- 12 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 12. 2014 č. j. 5 Co 2249/2014- 42 bylo nařízeno předběžné opatření, kterým byla nezletilá xxxx svěřena do péče matky xxxxxxxxxxxx byli uloženo, aby do doby pravomocného rozhodnutí o úpravě rodičovské odpovědnosti neopustil s nezletilou území České republiky. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 10. 2016 č. j. 5 Co 2040/2016- 289 byl zamítnut návrh matky na nařízení předběžného opatření, kterým by byla otcí uložena povinnost odevzdat matce cestovní pas USA její nezletilé dcery. Dále byl zamítnut návrh kolizního opatrovníka nezletilé na nařízení předběžného opatření, kterým by byla uložena povinnost rodičům nezletilé vstoupit v kontakt se Sociálně psychologickým centrem Arkáda v Písku kvůli možnosti styku mezi otcem a nezletilou. Usnesením ze dne 24. 10. 2017 č. j. 1 Nc 249/2014- 434 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 1. 2018 č. j. 5 Co 1881/2017- 479 bylo nařízeno předběžné opatření, kterým byl upraven styk otce s nezletilou na dobu 9 měsíců ode dne vykonatelnosti tohoto usnesení. Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 25. 10. 2017 č. j. 1 Nc 249/2014- 438 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 4. 2018 č. j. 5 Co 1882/2017- 533 byla nezletilá svěřena do péče matky, otcí byla uložena vyživovací povinnost a oprávnění se ve stanovenou dobu s nezletilou stýkat s tím, že matka na styk nezletilou s otcem připraví a otcí předá na počátku styku v místě bydliště matky a tam také nezletilou převezme po skončení styku, když otec převezme nezletilou na počátku styku v místě bydliště matky a tam ji také po skončení styku matce předá.
35. Z věci vedené u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. 16 C 70/2015 soud zjišťuje, že rozsudkem ze dne 7. 12. 2015 č. j. 16 C 70/2015- 76 byla zamítnuta žaloba xxxxx proti žalovanému xxxx o výživné na nerozvedenou manželku. Z dopisu Ministerstva pro záležitosti veteránů ze dne 21. 1. 2013 vyplývá, že xxxxx je válečný veterán. V armádě působil čestně od 4. 6. 1987 do 10. 9. 1987 a od 14. 4. 1988 do 13. 2. 1993. V souvislosti s výkonem služby mu byla přiznána 80% invalidita s pravidelnou měsíční rentou ve výši 1.921 USD.
36. Rozsudkem Okresního soudu v Břeclavi ze dne 15. 8. 2018 č. j. 16 C 290/2017- 54 bylo manželství xxxxxxxxxxxx rozvedeno.
37. K osobě obžalovaného xxxxx soud zjišťuje z opisů z evidence rejstříku trestů a přestupků, že se doposud nedopustil žádného protiprávního jednání. Dle sdělení Města Klobouky u Brna, Komise k projednávání přestupků ze dne 27. 2. 2019, nebylo proti němu vedeno žádné přestupkové řízení. Vystupoval pouze jako poškozený ve věci přestupku proti občanskému soužití, kterého se měl vůči němu dopustit jeho tchán xxxxx. Věc byla odložena, neboť oznámení obžalovaného neodůvodňovalo zahájení správního řízení.
38. K osobě obžalovaného xxxxx soud zjišťuje z opisů z evidence rejstříku trestů a přestupků, že se doposud nedopustil žádného protiprávního jednání. Dle sdělení Městského úřadu Písek, odboru vnitřních věcí – oddělení přestupků ze dne 26. 2. 2019 nebylo proti němu vedeno žádné přestupkové řízení.
39. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu postupoval soud tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Veškeré provedené důkazy byly hodnoceny podle § 2 odst. 6 trestního řádu jak jednotlivě, tak zároveň v jejich vzájemných souvislostech. Tímto procesním postupem dospěl soud ke skutkovým zjištěním, která jsou podrobně rozebrána níže. V samotném úvodu hodnocení těch nejzásadnějších důkazních prostředků, které byly v hlavním líčení provedeny, považuje soud za důležité zmínit, že výsledky přípravného řízení dostatečně odůvodňovaly zahájení trestního stíhání obžalovaného xxxxxxxxxxxx a následné podání obžaloby. Ke změně důkazní situace došlo až v řízení před soudem, kdy byli kromě obou dvou obžalovaných a svědků osobně slyšeni i soudní znalci. Všechny tyto důkazy provedené bezprostředně před soudem ve spojitosti

s listinnými materiály umožnily soudu důkladněji zjistit všechny okolnosti případu a ve věci bez jakýchkoliv pochybností rozhodnout.

40. Je nesporné, že mezi obžalovanými xxxxxxxxxxxx jako hlavními aktéry projednávaného konfliktu panují dlouhodobé antipatie, které jsou zapříčiněny zejména tím, že xxxxxx, současná manželka xxxx, byla dříve manželkou xxxxx, s nímž má dítě, nezletilou xxxxx. Mezi bývalými manžely proběhla řada soudních řízení, jejichž předmětem byly především spory týkající se úpravy styku a péče o jejich společnou dceru a dále o výživné nerozvedené manželky, rozvod manželství a o vypořádání jejich společného jmění. Všechny tyto skutečnosti vyplývají z provedených listinných důkazů, zejména z pravomocných rozhodnutí Okresního soudu v Písku, který rozhodoval v opatrovnických věcech, a dále Okresního soudu v Břeclavi, který projednával jejich občanskoprávní spory. Kromě těchto listin požadovaly procesní strany provést další listinné materiály jako návrhy na zahájení řízení, protokoly o jednání z těchto soudních řízení i ze souběžně probíhajícího dosud neskončeného trestního řízení u Okresního soudu v Břeclavi pod sp. zn. 1 T 29/2020, znalecký posudek vyhotovený v roce 2017 pro účely rodičovské odpovědnosti a celou řadu podnětů a trestních oznámení adresovaných orgánům veřejné moci. Všechny tyto navrhované důkazy soud pro nadbytečnost zamítl, když přímo nesouvisí s projednávaným incidentem a navíc prokazují pouze to, co je již konstatováno shora, tedy že vztahy mezi manžely xxxxxxxxxxxx jsou dlouhodobě vypjaté. K odůvodnění obhajoby v tom smyslu, že uvedené důkazní návrhy mají význam pro posouzení věrohodnosti obou dvou obžalovaných, příp. svědků, soud dodává, že v předmětném trestním řízení byl proveden dostatek důkazů, které soudu umožnily vyhodnotit pravdomluvnost všech slyšených osob. Dále nebyly provedeny důkazy související s uplatněným nárokem obžalovaného xxxx na náhradu škody a nemajetkové újmy vůči obžalovanému xxxx, a to s odkazem na usnesení vyhlášené na počátku hlavního líčení dne 5. 6. 2020, kterým nebyl xxxx připuštěn jako poškozený k předmětnému trestnímu řízení podle § 206 odst. 3 trestního řádu, neboť podle § 44 odst. 1 trestního řádu v jednom trestním řízení nemůže vykonávat oprávnění poškozeného ten, kdo je současně stíhán jako obviněný. Konkrétně se jedná o návrhy na doplnění dokazování znaleckým posudkem ve věci vyčíslení bolestného a ztížení společenského uplatnění, včetně přiložených lékařských zpráv, odborným vyjádřením k poškozeným movitým věcem obžalovaného a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví odškodňování nemateriálních újem na zdraví, včetně požadovaného výsledku soudního znalce xxxx. Poslední z citovaných důkazních návrhů požadovala provést obhajoba obžalovaného xxxx, a to nejen v souvislosti s nemajetkovými nároky obžalovaného xxxx, ale i se znaleckým posudkem xxxxxxxx. Tento soudní znalec, který je na rozdíl od xxxxx specializován v oboru zdravotnictví na ortopedii a traumatologii, veškeré své závěry jak po odborné, tak i praktické stránce před soudem náležitě obhájl, i proto tedy nebyl znalecký posudek xxxxxxx v hlavním líčení proveden.
41. Věrohodnost výpovědí všech slyšených osob posuzoval soud především podle toho, jak se k věci vyjadřovali v průběhu celého trestního řízení. Tato jejich tvrzení byla dále konfrontována se skutečnostmi vyplývajícími ze znaleckých posudků a listinných důkazů, včetně kamerových záznamů. Obžalovaný xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx vypovídali v přípravném řízení i v hlavním líčení před soudem zcela konstantně a v podstatných momentech popisu průběhu incidentu se shodovali. V jejich případě nelze samozřejmě odhlédnout od toho, že jsou všichni spojováni rodinnými vazbami a že xxxxxxxxxxxx jsou negativním způsobem ovlivňování dlouhodobými spory probíhajícími mezi xxxxxxxx a obžalovaným xxxxxxxxxxxx. I přesto má soud za to, že všichni jmenovaní vylicili projednávaný konflikt tak, jak se skutečně stal, byť má soud určité výhrady k tomu, jakým způsobem se rozhodl xxx nastalou situaci řešit. Z vystupování xxxx před soudem nevyplývalo, že by měl zájem obžalovanému xxxx přitížit. Pokud se týká xxxxx, tak její tvrzení ohledně dřívějšího soužití s xxxxx včetně charakteristiky jeho osoby byla naprosto evidentně zaujatá, ovlivněna především jejich neustálými rozepřemi o jejich společnou

dceru. Výpovědi svědků xxxxxxxxxxxxxxxx, byly během celého trestního řízení neměnné a nezaujaté, když oba výslovně uvedli, že žádného z aktérů konfliktu osobně neznají.

42. Složitější situace byla v případě posouzení věrohodnosti obžalovaného xxxxxx. Byť lze mít určité pochopení pro to, že se z jeho pohledu ocitl ve slabším postavení vzhledem k početní převaze xxxx a jejich vzájemným nestandardním vztahům, nelze odhlédnout od toho, že se v podstatných bodech průběhu incidentu a utrpěných poranění vyjadřoval na různých místech naprosto rozdílně. Jeho skutková tvrzení, která učinil v předmětném trestním řízení, nekorespondují s tím, co uváděl na tísňovou linku, zasahujícím policistům, při prvotním ošetření v písecké nemocnici a dále v trestním oznámení, které adresoval českým a americkým státním orgánům. Jedná se například o tyto nejzásadnější rozpory: Svědka xxxx obvinil z toho, že po něm při odchodu od domu hodil kámen. Na doplňující dotaz soudu však řekl, že neviděl, zda po něm jmenovaný něco hodil a co konkrétně to bylo. V době, kdy věc ještě nebyla řešena soudem, opakovaně tvrdil, že ho xxxx fyzicky napadl, přičemž dle trestního oznámení ho měl jmenovaný svědek nejméně dvakrát udeřit pěstí do obličeje, oproti tomu dle oznámení na tísňovou linku ho měl dvakrát udeřit do žeber a konečně dle lékařské zprávy měl být napaden dvěma muži úderem do hlavy. Uvedenou rozporuplnost v jeho tvrzeních odůvodňoval obžalovaný xxx především tím, že útokem či napadením ze strany xxxx měl podle amerického práva na myslí to, jak ho v ulici pronásledoval, nikoli fyzický útok. Tato jeho obhajoba je však naprosto nesmyslná, když z výše uvedeného vyplývá, že vinil xxxx z toho, že ho udeřil, tj. z fyzického napadení, nikoli obtěžování. Kromě toho se bránil tím, že jeho vyjádření v anglickém jazyce nebyla do češtiny správně přetlumočena. S touto jeho obhajobou rovněž nelze v žádném případě souhlasit, když přepis hovoru z tísňové linky byl přeložen kvalifikovaným tlumočnickem v souladu s trestním řádem. A je to výlučně obžalovaný, kdo odpovídá za obsah zmíněného trestního oznámení a důsledky s tím spojené, když jej sám z vlastní iniciativy sepsal či nechal sepsat a vlastnoručně jej podepsal. Ze všech těchto podstatných důvodů shledal soud výpověď obžalovaného jako vysoce nevěrohodnou, a proto veškerá jeho tvrzení o skutkových okolnostech byla důsledně posuzována se skutečnostmi, které byly objektivně zjištěny znaleckým zkoumáním a listinami, to vše v kontextu svědeckých výpovědí.
43. Je nepochybné, že počátek samotného incidentu byl vyvolán v okamžiku, kdy chtěl obžalovaný xxxx předat svou nezletilou dceru její matce xxxxxx tak, jak mu ukládá rozhodnutí soudu. S ohledem na jejich dlouhodobé spory ohledně úpravy styku a péče o dítě se nelze divit tomu, že důsledně trval na tom, že xxxx v místě jejího bydliště nepředá nikomu jinému než právě její matce. Tak jako je otec povinen dodržovat soudní rozhodnutí, má i matka povinnost je respektovat, a to bez ohledu na to, zda si otec dceru pravidelně přebírá. Vzhledem k tomu, jak xxxxxx vylíčila povahové rysy osoby obžalovaného, když několikrát zdůraznila, že se chová nevypočitatelně, je přinejmenším zarážející, že necelou hodinu před tím, než mělo k odevzdání dcery dojít, odjela s xxxx na výlet do Prahy a jejím převzetím pověřila svého nevlastního syna xxxx, aniž by na to obžalovaného xxxx předem upozornila. Ten xxxx neznal, když nikdo ze slyšených osob z rodiny xxxx jednoznačně nepotvrdil, že by se tito dva muži někdy dříve osobně setkali. Tato neočekávaná situace obžalovaného evidentně rozrušila, když se rozhodl s dcerou odejít a nepřítomnost matky vyřešit zavoláním na tísňovou linku. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného o tom, že by se k němu xxxx choval agresivně, a to především proto, že jak z kamerových záznamů, tak ze svědeckých výpovědí jednoznačně vyplynulo, že si od obžalovaného držel po celou dobu určitý distanc. Navíc nezletilá xxx je jeho nevlastní sestrou, tudíž lze uvěřit výpovědi xxx v tom smyslu, že obžalovaného ani xxx žádným způsobem neohrožoval, pouze chtěl mít kontrolu nad tím, kam s ní obžalovaný odchází. Již shora bylo konstatováno, že v souvislosti s jednáním xxxx nevypovídal obžalovaný pravdu, proto soud neuvěřil ani tomu, že by se xxx snažil nezletilou od xxxx násilím odtrhnout či že by mu přímo nějak fyzicky ublížil. Vzhledem k tomu, že xxx věděl, že si pro xxxx jede její matka a že

obžalovaný přivolal na místo policii, neměl důvod k tomu, aby nastalou komplikaci s převzetím nezletilý sám nějak urychleně či razantně řešil.

44. Státní zástupkyně vinila obžalovaného xxxx stručně řečeno z toho, že *v době, kdy ho při odchodu s dcerou z místa jejího bydliště následoval xxxx, tomuto vyhrožoval zabitím s tím, že je z armády a že má výcvik, přičemž tyto výhrůžky zabitím doprovázené komentářem, že svou dceru xxxxxx xxxxx. K uvedenému je třeba říci, že ze všech těchto osob ovládala anglický jazyk na přijatelné úrovni pouze xxx. Ta potvrdila stejně jako xxxx to, že obžalovaný xxx na ně anglicky křičel a vyhrožoval jim zabitím. Vzhledem k tomu, že anglické slovo „kill“ – „zabít“ je všeobecně známé, nelze mít žádné pochybnosti o tom, že tomuto výrazu xxx i jeho syn rozuměli. Pokud se týká výrazů souvisejících s armádou, fašisty a nacisty, tak tyto slovní obraty xxxx neslyšela. S ohledem na to tak není jisté, zda je obžalovaný xxxx v jejich přítomnosti skutečně vyslovil, a to s přihlédnutím k tomu, xxxxxxxx anglický jazyk dle svých vyjádření dobře neovládají a lze mít tedy určité pochybnosti, zda obžalovanému správně rozuměli. Vzhledem k těmto skutkovým zjištěním má soud oproti podané obžalobě za jednoznačně prokázané pouze to, že obžalovaný xxxx rodině xxxx několikrát slovně vyhrožoval zabitím. V návaznosti na to pak bylo nutné zodpovědět, zda takové jednání obžalovaného mohlo vzbudit u xxxxxxxx důvodnou obavu o jejich život a zdraví. S přihlédnutím zejména k tomu, jak se všichni během incidentu i po jeho skončení chovali, má soud za naprosto vyloučené, že by měli v tu dobu z obžalovaného nepřekonatelný strach. Tento závěr soudu vyplývá především z toho, jak razantním způsobem xxxxxxxx k obžalovanému přistoupili a že ani jeden z nich včetně xxxx bezprostředně po příjezdu policejní hlídky neoznámili, že se cítí být výhrůžkami obžalovaného ohroženi. xxxxx ještě ten večer plánový výlet do Prahy zrealizovali, tudíž lze mít za to, že uvedený konflikt je nijak zásadně nepoznamenal. Až v době, kdy věc začala prošetřovat policie, začali všichni xxx tvrdit, že si agresivní jednání obžalovaného xxxxxliho dali do souvislosti s jeho dřívějším působením v armádě a dále s tím, že při jedné jeho návštěvě u nich doma měl nůž. V tomto bodě však před soudem svá tvrzení měnili, když uvedli, že žádný konkrétní nůž u obžalovaného xxxx neviděli. Jednalo se pouze o nějaké pouzdro. Víceméně vycházeli z historek, které jim o obžalovaném vyprávěla xxxx, kdy ohledně této její části výpovědi soud již shora konstatoval, že je příliš zaujatá. Navíc sama xxxxxv hlavním líčení uvedla, že neví, zda má xxx v Čechách nějaké zbraně a že pouze předpokládala, že může nějakou u sebe mít, přičemž posléze uvedla, že v době incidentu u něj žádnou zbraň neviděla.*
45. S ohledem na výše uvedené nelze tedy jednání obžalovaného xxxx právně kvalifikovat jako přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, když jím pronesené výhrůžky zabitím nemohly v xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx důvodnou obavu o jejich život či zdraví. Z hlediska společenské škodlivosti však toto jeho chování spočívající ve verbálních atacích dosáhlo takové intenzity, že by mohlo být posouzeno jako přešůpek, který je nutné určitým způsobem postihnout, proto byla věc postoupena místně příslušnému Městskému úřadu v Písku.
46. Obžalovaný xxxx byl v předmětné trestní věci stíhán pro ublížení na zdraví xxxx, které mu měl způsobit zjednodušeně řečeno tím, že *když se proti němu xxxxxrozsmáchl loktem směrem k jeho obličej, tak ho obžalovaný, úmyslně fyzicky napadl když mu znehybnil levou ruku, strhl jej na zem, zrotoval mu ruku za záda a následně ho přikleknul a znehybnil až do příjezdu policie, čímž mu způsobil zranění, která si vyžádala lékařské ošetření s hospitalizací v nemocnici, konkrétně mu měl způsobit podvrtnutí krční páteře, suspektní otřes mozku, zhmždění levého kolenního kloubu s natažením zadního postranního vazy, zhmždění a podvrtnutí levého loketního kloubu s následnými neurologickými potížemi, zhmždění dolního rtu s otokem, kdy takováto zranění jsou ze soudně lékařského hlediska považována za zranění ve smyslu ublížení na zdraví s obvyklou dobou léčení a v rozsahu 3-4 týdnů.* K tomu soud dodává, že zřejmě písařskou chybou nebyla v obžalobě zahrnuta do výčtu utrpených zranění i zlomenina 3. žebra vpravo.
47. Vzhledem k nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného xxxxx vycházel soud z toho, že vzájemný fyzický kontakt mezi ním a obžalovaným xxxxx se odehrál tak, jak jej popsal obžalovaný xxxxx, když v této části se jeho výpověď shoduje nejen se svědeckými výpověďmi xxxxx, ale i se závěry znalce xxxxxxxx., který zkoumal kamerové záznamy z místa činu. Tímto způsobem bylo

prokázáno, že obžalovaný xxx vstoupil do probíhajícího incidentu mezi jeho manželkou xxxxxx v momentě předávání nezletilé dcery. Z pohybových aktivit obou dvou obžalovaných je zřejmé, že xxxx se naprosto bezdůvodně a nečekaně ohnal loktem směrem k obličeji obžalovaného xxxxx, který stihl zareagovat tak, že se tomuto jeho úderu vyhnul. Nato chytil xxxxx za jeho ruku, ten se v danou chvíli snažil se sevření obžalovaného rotací svého těla vymanit, přičemž v důsledku tohoto jejich přetahování ztratili rovnováhu a spadli na rovnou zatravněnou zem, kde obžalovaný xxx znehybnil svým tělem rozrušeného xxxxxxx. V této neměnné pozici ho přidržoval až do příjezdu policejní hlídky, která přijela v době, když už byli oba obžalovaní u sebe. Dle kamerových záznamů oba dva policisté vystoupili ze služebního vozu ihned po jejich příjezdu na místo činu, kde okamžitě začali vypjatou situaci řešit. Vyvráceno tak bylo tvrzení obžalovaného xxxxx o tom, že příslušníci policie zůstali sedět nečinně v autě a pouze přihlíželi tomu, jak mu obžalovaný xxxxx ubližuje.

48. Z provedených důkazů je zřejmé, že situace na místě činu byla vypjatá, a to zejména v důsledku nestandardního chování obžalovaného xxxx, který v přítomnosti své nezletilé dcery pokřikoval, neustále něco gestikuloval a zmateně kolem pobíhal. S ohledem na to je tak pochopitelné, že xxxx po něm okamžitě požadovala dceru vydat a že xxxx chtěl být své partnerce na blízku, aby předání proběhlo rychle a bez komplikací. V momentě, kdy xxxx začal dítě matce předávat, neměl obžalovaný xxxx žádný důvod k tomu, aby xxxx udeřil, když navíc věděl, že na místo se dostaví policie. Tvrzení obžalovaného xxxx o tom, že ho xxxx udeřil do zad, z žádných provedených důkazů nevyplývá. Shora proklamovaná nevěrohodnost obžalovaného xxxx je v této části podpořena tím, že v trestním oznámení uváděl, že ho xxxx ze zadu chytil pod krkem a zasazoval mu úder do zad, avšak tyto pohyby xxx nejsou na kamerovém záznamu zachyceny. Kromě toho dle soudního znalce nebyly v dolní části zad xxxx zjištěny žádné viditelné stopy po takovém útoku. Soud má za jednoznačně prokázané, že iniciátorem fyzického konfliktu byl výlučně obžalovaný xxx, když jako první zaútočil na obžalovaného xxxx tím, že učinil pohyb loktem pravé ruky směrem k jeho obličeji.
49. K poraněním, která obžalovaný xxx v důsledku nekoordinovaného pádu na zem utrpěl, je velmi důležité zmínit vyjádření soudního znalce xxx, který podrobně popsal pravděpodobný mechanismus vzniku těchto zranění a především metodu, jakou jsou diagnostikovány. Suspektní (podezřelý) otřes mozku a podvrtnutí krční páteře jsou poranění, která se u pacienta stanovují výlučně na jeho subjektivních pocitech. Žádným vyšetřením je nelze objektivizovat stejně jako následné potíže s tím spojené. K tomu je třeba uvést, že dle znalce mohou mít přetrvávající neurologické potíže obžalovaného původ v degenerativních chronických změnách na jeho krční páteři, které byly přítomny ještě před úrazem. S ohledem na všechny tyto skutečnosti i zde má soud výrazné pochybnosti o pravdomlupnosti obžalovaného xxx v tom smyslu, jakým způsobem popsal své zdravotní problémy při ošetření v nemocnici. Nelze odhlédnout od toho, že u něj nebyly shledány žádné známky po škrčení xxx, jak tvrdil. Rovněž všichni slyšení svědci vyvrátili jeho tvrzení o tom, že několikrát ztratil vědomí. Dále soudní znalec naprosto vyloučil, že by utrpěl vykloubení loketního kloubu, když s rukou ihned po incidentu viditelně pohyboval. Navíc není možné, aby sám provedl zakloubení lokte. Lze tedy shrnout, že obžalovaný z objektivního hlediska utrpěl zhmoždění levého loketního kloubu, podvrtnutí levého kolenního kloubu a prostou zlomeninu 3. žebra, a to tím, že během přetahování s xxxx upadl na zem, kde ho xxxx znehybnil vahou svého těla, aniž by mu chtěl cíleně ublížit. Zarážející je chování obžalovaného xxx po příjezdu policie na místo činu. Ze země se zvedl rychle sám a primárně se zajímal jen o to, aby obžalovaného xxx zatkl a sepsali policejní protokol. Do služebního vozu nastoupil s taškami bez cizí pomoci. Lékařskou pomoc nevyžadoval bezprostředně po incidentu, ani po cestě na služebnu, kdy telefonoval se svým právníkem a prostřednictvím něj tak mohl policisty upozornit na to, že je vážně zraněn. Záchranou službu si vyžádal až před policejní budovou. K hospitalizaci do písecké nemocnice byl přijat pouze na pozorování. Žádný operativní zákrok

nepodstoupil. Při prováděném vyšetření náležitě nespolupracoval. Veškerá poranění byla léčena konzervativně.

50. Vzhledem k výše uvedenému je tedy možné konstatovat, že v důsledku fyzického výpadu xxxx se obžalovaný xxx ocitl v pozici, na kterou musel určitým způsobem zareagovat tak, aby případný další útok ze strany xxx odvrátil. V impulsivní reakci obžalovaného xx nebyl shledán úmysl xxx ublížit na zdraví tak, jak mu klade obžaloba za vinu. Na druhou stranu okolnosti, za kterých projednávaný konflikt probíhal a v jakém postavení se xxx nacházel, tj. bez jakékoliv zbraně ověšen taškami na ruce a v očekávání pomoci přivolané policie, je soud toho názoru, že vzhledem k tělesné konstrukci xxxx bylo v jeho fyzických možnostech zastavit útočné jednání xxxx s mnohem menší razancí, než k jaké se uchýlil. Ani v případě xxx nelze tedy z pohledu společenské škodlivosti takový způsob řešení incidentu, to znamená za použití nepřiměřeného násilí, akceptovat, proto byla i v této části věc postoupena místně příslušnému Městskému úřadu v Písku k tomu, aby posoudil, zda obžalovaný xxxx nespáchal výše popsáním jednáním přestupek.
51. Závěrem soud dodává, že s ohledem na okolnosti případu ani jeden z obžalovaných nenaplnil skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když jejich vzájemná slovní a fyzická potyčka proběhla během několika minut a pouze za účasti v podstatě jen rodinných příslušníků. V dané věci tak nebyl závažným způsobem narušen veřejný klid a pořádek, jak vyžaduje judikatura Nejvyššího soudu (např. pod sp. zn. 6 Tz 37/89 ze dne 7. 12. 1989). Prokázané společensky škodlivé jednání obou dvou obžalovaných považuje soud za ojedinělé vybočení z jinak řádného způsobu života, když s odkazem na aktuální rejstříky trestů a přestupků se na ně pohlíží jako na osoby bezúhonné.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost do 3 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Stížnost má odkladný účinek.

Písek 2. října 2020

JUDr. Petra Pekárková v. r.
samosoudkyně